

Lubomír Man: Čtyři roky trápení za poznání, že jsou to tlučhubové ... snad pražská kavárna již konečně vypustí duši natrvalo

- CZ24 News | 15. října 2021

ČESKO: Je to vysoká cena. A budeme ji platit všichni, tedy i my, kterých se ono poznání až za čtyři roky netýká, protože my už to poznání máme za sebou. Prožili jsme vládu Topolánkovu a Nečasovu a víme tedy, co tihle chlapíci umí. A teď si to zopakujeme – my, kteří jsme nastávající kalamitu nezavinili, spolu s těmi, kteří ji svou volbou přivolali. Trpět budeme tedy oba stejně a vlastně jen s tím rozdílem, že my budeme mít svědomí čisté. My jsme budoucí utrpení nezavinili.

Ale, bohužel, tohle vědomí naši bolest neumenší. Přibude k ní totiž naše nevraživost na ty, kteří nás do nastávajícího bezčasí uvrhli. Cožpak museli projevit tolik slepoty, hluchoty a zanedbanosti, že neviděli to prázdno ve tvářích těch, kterým dali svůj hlas? Že neslyšeli bezobsažnost slov, která jim plynula z úst? Že si nepoložili otázku, zda tihle vždy skvěle upravení panáci a tlučhubové budou schopni spravovat stát tak, jak se spravovat má, úspěšně řešit složité otázky hospodářské, stanovit a dodržovat mravní normy, vést společnost k prosperitě, vyhýbat se všem nebezpečím, před která nás současný neklidný vývoj Evropy a světa bude stavět? Nebo jsou skutečně tak tupí, že mají za to, že lidé jako Fiala, Pekarová, Rakušan, Gregorová či Bartoš jsou z onoho typu vůdců, kteří v případě živelné pohromy zavelí ke stavbě hráze – a národ se jako jeden muž na ten povel pohne?

Ne, ne, na nic takového nemohou tihle muži a děvčata, co se právě hotoví usednout ke kormidlu našeho národního korábu, a též my, jejich kmáni u vesel, ani pomyslet, a o to se naše budoucnost jeví ještě bezútěšnější. A jaksi sama sebou nese otázku, je-li či není možno v téhle naší bídě nalézt aspoň zrníčko čehosi dobrého, co by naši současnou špatnou náladu přece jen a třeba i jen o malý kousek pozvedlo?

Kdesi jsem to slyšel. Ta budoucí čtyři léta budou prý Bohem požehnána, když v nich pražskokavárnický duch konečně a úplně do základu vyhnije. Vláda Topolánková a Nečasova byly prý k dosažení tohoto cíle už blízko, blízoučko, ale přece jen cosi chybělo. Tentokrát má po dalších čtyřech letech vlády pěti stran – a možná i dřív – pražská kavárna konečně vypustit duši. A to natrvalo.

Takže se obrňme. Těch pár let snad ještě vydržíme – a po nich – slastný život. Bez prapodivných a netušených individuí, o jejichž existenci na tomto světě bychom neměli tušení, nebýt života politického.

Autor: Lubomír Man